

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6139/06
04.04.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Општине Ваљево, чији је законски заступник Јавни правобранилац општине Ваљево, против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије Београд, Колубарски управни округ из Ваљева број 220 бр. 353-00007/2006-04 од 10.10.2006. године, у предмету легализације бесправне градње, уз учешће заинтересованих лица АА и ББ, у нејавној седници већа одржаној дана 04.04.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем, по жалби заинтересованих лица у овом управном спору АА и ББ, поништено је решење Општинске управе Ваљево, Одељења за урбанизам и имовинско правне послове број 353-1439/03-07/1 од 10.04.2006. године, у тачки један и два диспозитива тог решења и списи враћени првостепеном органу на поновни поступак, а у овим деловима првостепеног решења одбијене су пријаве заинтересованих лица за легализацију привремених пословних објеката - промену статуса објеката из привременог у сталне пословне објекте на КП бр. аа НО вв КО ГГ.

Тужилац је преко законског заступника оспорио законитост решења туженог органа истичући да се заснива на погрешном и непотпуном утврђеном чињеничном стању и на погрешној примени материјалног права, па је предложио да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У претходном испитивању поднете тужбе, оценом навода из тужбе и увидом у оспорено решење, Врховни суд Србије је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 12. Закона о управним споровима је предвиђено да тужилац у управном спору може бити физичко лице, правно лице или друга странка ако сматра да јој је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес. Одредбом члана 2. став 4. истог Закона је предвиђено да управни спор може покренути и јавни правобранилац, односно државни или јавни тужилац кад је управним актом повређен закон на штету државе, јединице локалне самоуправе и органа или другог правног лица које он по закону заступа.

Како се и види из оспореног решења, тим решењем је по жалби заинтересованих лица у овом управном спору поништено решење првостепеног органа којим су одбијене као неосноване пријаве заинтересованих лица за легализацију привремених пословних објеката - промену статуса објеката из привременог у сталне пословне објекте на означеној катастарској парцели, па имајући у виду да се у конкретном случају ради о легализацији бесправно изграђених објеката у смислу члана 160. и 161. Закона о планирању и изградњи («Службени гласник РС» 47/03 и 34/06), Врховни суд Србије налази да општина нема легитимацију да подноси тужбу у управном спору ради поништаја другостепеног решења донетог у поступку легализације бесправно изграђеног објекта, у смислу цитиране одредбе члана 12. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је тужбу тужиоца одбацио у смислу члана 28. став 1. тачка 3. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 04. 04. 2007. године, У. 6139/06

Записничар Председник већа-судија

Ружа Урошевић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ

